

Bijdrage Herindelingsadvies GHTB

"Haren is er ingeluisd", dat is de opvatting die bij een groot deel van de bevolking in Haren heerst. Maar ik zeg u, dat klopt niet. Als Haren er al ingeluisd wordt, dan gebeurt dat vandaag, hier in Provinciale Staten.

Want alle onjuistheden in het proces, de onterechte uitingen van het college in de pers, de onjuiste weergave van de gebeurtenissen, het cherry picking uit de rapporten ten spijt, het zijn deze Provinciale Statenleden die het als taak hebben om zonder last en ruggespraak het handelen van dit college te toetsten. Zo ook dit herindelingsadvies.

Het gaat vandaag niet om de vraag of Haren financieel op eigen benen kan staan. De kern van dit onderwerp is of Haren heeft ingestemd met een Lichte Samenvoeging. En dat maakt nogal een verschil.

En voor een ieder die hier met een onafhankelijke bril naar kijkt is het meer dan duidelijk dat Haren niet heeft ingestemd met een Lichte Samenvoeging. De gedeputeerde maakte in de commissievergadering nog de opmerking dat Haren ervoor had kunnen kiezen om een ruimer voorbehoud te maken qua tekstuele inhoud van het herindelingsontwerp. Maar, laten we eerlijk zijn; Haren heeft van meet af aan een groot voorbehoud gemaakt. Haren heeft aangegeven voor twee sporen te kiezen, waarbij het spoor van zelfstandigheid voorop stond.

Enkel in het geval dat de Eerste kamer de ambitie om zelfstandig te blijven zou afschieten, zou Haren meewerken aan het spoor van de herindeling. Dit voorbehoud staat ook duidelijk genoemd in de verslagen van het open overleg. Met andere woorden; Pas als een herindelingsontwerp waarin Haren zelfstandig zou blijven, het niet zou halen in de Eerste Kamer, pas dan gelden de afspraken die in het open overleg werden gemaakt over een eventuele herindeling. Daar is geen woord buitenlands bij.

Om dan als college over dit voorbehoud heen te stappen en Haren te binden aan onder voorbehoud gemaakte afspraken tijdens het open overleg, geeft geen blijk van een eerlijk democratisch proces. Het college is blind voor actualiteit en verzint haar eigen spelregels. Nergens is namelijk vastgelegd dat een afvaardiging van het college van Haren een beslissing over een herindeling kan nemen. Dat is de taak van de gemeenteraad.

Al zou het college daadwerkelijk zo naïef zijn geweest om te veronderstellen dat Haren ineens koos voor het spoor van de herindeling en aldus zonder voorbehoud zou instemmen met een Lichte Samenvoeging, dan had het college zo zorgvuldig moeten zijn om dit nog eens goed te checken. Dat heeft zij nagelaten. Sterker nog, toen Haren nog eens schriftelijk duidelijk maakte

dat het college niet moest denken dat zij zou instemmen met een herindeling, walste het college daar vrolijk overheen. De buit was immers, binnen zo dacht het college.

Het collegeprogramma beloofde transparante processen en een open en gelijkwaardige houding naar mede bestuurders. Ik denk dat we kunnen concluderen dat de papierversnipperaars van het college zijn taken wel naar behoren uit voert.

Zoals gezegd, we hebben nog een orgaan in het leven geroepen om deze historische misstap van het college recht te zetten; Provinciale Staten.

De vraag die daarom voorligt, is de keuze tussen de democratie of de ambitie van het college. De vraag is welke Statenleden hun staatsrechtelijke controlerende taak serieus nemen en welke als makke lammetjes achter hun gedeputeerden aan hobbelen.

Want een ieder die meent dat dit herindelingsontwerp een juiste voorstelling van zaken geeft en recht doet aan de daadwerkelijke situatie, slaat democratisch gezien, de plank volledig mis.

Opstelling bestuurders van haren

Over naar de motie